

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of נדריים of מסכת נדרים.
Some of the topics we will learn about include.

Does the Halachah of ידות also apply to the following?

לצדקה

A person that sets-aside Tzedakah

להפקר

A person that renounces ownership of his assets

לבית הכסא

A person that designates a bathroom

====

The Machlokes רבי עקיבא וחכמים regarding ידות in the case of

מנודה אני לך

שאני אוכל לך

A person tells his friend אני לך מנודה, I am detached from you regarding that which I eat from you.

A

Does the Halachah of ידות
also apply to...

צדקה

הפקר

בית הכסא

רבי עקיבא - וחכמים

מנודה אני לך
שאני אוכל לך

B

Several Halachos regarding נידוי, excommunication

1.

נדהו בפניו

אין מתירין לו אלא בפניו

If the נידוי imposed a נידוי on a person in his presence, they may only remove it in his presence.

2.

השומע הזכרת השם מפי חבירו

צריך לנדוהו

If a person hears another person utter Hashem's name in vain, he must impose a נידוי on the מזכיר.

3.

אין בין נידוי והפרה ולא כלום

A נידוי can be removed directly after it was imposed.

4.

תלמיד חכם

מנדה לעצמו

ומיפר לעצמו

A Talmud Chacham can impose a נידוי upon himself, and he can remove the נידוי on his own.

B

נדהו בפניו
אין מתירין לו
אלא בפניו

השומע הזכרת השם
מפי חבירו
צריך לנדוהו

אין בין נידוי והפרה
ולא כלום

תלמיד חכם
מנדה לעצמו - ומיפר לעצמו

1 בס"ד
So let's review ...

The Gemara continues with the discussion from the previous Daf whether the concept of ידות applies to other Mitzvos that are initiated through דיבור, speech:

יש יד לצדקה
Does the concept of ידות apply to a person who set aside Tzedakah?

Do we say יש יד לצדקה?
דאיתקש לקרבנות
There is a היקש of Tzedakah to Korbanos in the Pasuk מוצא שפתיך תשמור וגו' נדבה אשר דברת בפוך
The word בפוך is superfluous and teaches that the Issur בל תאחר applies to צדקה as well. So too; מה קרבנות
יש להן יד
אף צדקה
יש לה יד

OR we say אין יד לצדקה? Because לבל תאחר הוא דאיתקש
The היקש only includes the Issur תאחר, but NOT ידות.

1 Does the concept of ידות apply to other Mitzvos initiated through speech

יש יד לצדקה

?

אין יד לצדקה

יש יד לצדקה

לכל תאחר הוא דאיתקש

only includes the Issur of תאחר

דאיתקש לקרבנות

מוצא שפתיך

תשמור וגו'

נדבה - קרבנות ← אף קרבנות יש להן יד

בפוך - צדקה ← אף צדקה יש לה יד

2 The Gemara elaborates and says that there is NO question when אמר הדין זוזא לצדקה והדין נמי
A person said that this Zuz is set aside for Tzedakah, and this Zuz too; that both Zuzim become צדקה, because ההוא צדקה עצמה היא
The words והדין נמי are a complete expression of separating צדקה for the second Zuz.

The question is only דאמר והדין ולא אמר נמי when he said והדין, and this, but he did NOT say נמי, this too. This statement is only a די מוכיח, but NOT עיקר לשון.

Do we say? הדין נמי צדקה קאמר
also means that this second Zuz should also be for צדקה, because יש יד לצדקה

OR we say והדין לנפקותא בעלמא קאמר
does NOT mean צדקה, but rather this Zuz is set aside for spending, because אין יד לצדקה

As the Ran explained earlier, והדין is a די מוכיח, because he most likely meant it for צדקה. However, it's merely a די, and not עיקר לשון, and the Shailah is whether יש יד לצדקה

2 אמר - הדין זוזא לצדקה - והדין נמי

Both zuzim become צדקה - because כפוא צדקה עצמה היא
it is an expression of separating צדקה for the second Zuz

?

דאמר והדין ולא אמר נמי

אמר - הדין זוזא לצדקה - והדין נמי

נמי צדקה קאמר
יש יד לצדקה
לנפקותא בעלמא קאמר
אין יד לצדקה

3

The Gemara continues with the question of **יש יד להפקר**
 Does the concept of **ידות** apply to a person who renounces ownership of his assets?
 The Gemara explains:
 אם תמצא לומר **יש יד לצדקה**
 Even if we assume **יש יד לצדקה**, we still have a **שאלה** regarding **הפקר**.
 Do we say?
יש יד להפקר
 Because **הפקר** is similar to **צדקה** in that they are both **חזי לעניים**, suitable for the poor?
 Or
אין יד להפקר
 Because **הפקר** is different from **צדקה** in that **צדקה** **לא חזיא אלא לעניים**
צדקה is more **חמור**, stringent, since it is only suitable for **עניים**.
 However,
הפקר
 בין לעניים בין לעשירים **הפקר** is less **חמור**, since it is suitable for both, **עניים** and **עשירים**.
 =====

3

יש יד להפקר

*Does the concept of **ידות** apply to a person who renounces ownership of his assets?*

?

אין יד להפקר	יש יד להפקר
↓	↓
הפקר בין לעניים בין לעשירים	צדקה לא חזיא אלא לעניים
	Similar to צדקה They are both חזי לעניים

4

רבינא continues with the question of **יש יד לבית הכסא**
 Does the concept of **ידות** apply to one who designates a bathroom?
 The Gemara explains that **רבינא**'s question is based on the assumption that **יש זימון לבית הכסא**
יש זימון לבית הכסא
 A room that was designated for a **בית הכסא**, even if it was not yet used, is already considered a **בית הכסא** in which **אסור לקרות בו קריאת שמע**
 One is prohibited to recite Shemah in that room.
 =====

4

רבינא

יש יד לבית הכסא

*Does the concept of **ידות** apply to one who designates a bathroom?*

?

אין יד לבית הכסא	יש יד לבית הכסא
} יש זימון לבית הכסא	
<i>אסור לקרות בו קריאת שמע</i>	

5

The Gemara now returns to the final ruling of the Mishnah at the beginning of the Perek:

מנודה אני לך

ר"ע היה חוכך בזה להחמיר

A person tells his friend לך מנודה אני, I am detached from you regarding that which I eat from you.

פפא explains:

בנדינא מינך

דכולי עלמא לא פליגי

דאסור

All agree that when he says מינך נדר, the נדר IS effective, because

לישנא דנידויא הוא

These words ARE ידות נדרים, because they imply הרחקה, distance and separation.

As the Ran explains that this is similar to the earlier terminology of

מופרשני ממך

I am separated from you.

OR

מרוחקני ממך

I am distanced from you.

The Ran adds that, like there, he added the words

שאני אוכל לך

שאני טועם לך

Rav Papa continues;

משמתנא מינך

לכולי עלמא

שרי

All agree that when he says משמתנא מינך, the נדר is NOT effective, because

לישנא דמשמתנא הוא

These words are NOT ידות נדרים, but rather imply חרם, excommunication.

The Machlokes is only when he says

מנודה אני לך

The תנא קמא holds that the נדר is NOT effective, because

לישנא דמשמתנא הוא

The word מנודה is generally used only to mean נידי, excommunication.

רבי עקיבא

חוכך בה להחמיר

לחומרא רבי עקיבא was unsure, and ruled that the נדר IS effective, because

לישנא דנידויא הוא

It is sometimes used to mean distancing from the person.

However,

אינו לוקה

If he violates the נדר he does NOT receive Malkos.

6

דאסור רב חסדא disagrees and says

במשמתנא פליגי

משמתנא מינך, because, as

הר"ע explains;

לאסור הנאה בא

שכן פורשין מן המשומת והמנודה

These words ARE ידות נדרים, because he intends to restrict all benefits from this person, AS from someone who is in

חרם.

=====

5

מנודה אני לך

רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר

I am detached from you

regarding that which I eat from you.

רב פפא

משמתנא מינך

לכולי עלמא

שרי

לישנא דמשמתנא הוא

These words

are not ידות נדרים

They imply חרם

excommunication

בנדינא מינך

דכולי עלמא לא פליגי

דאסור

לישנא דנידויא הוא

they imply כיוחקה

distance and separation

מופרשני ממך שאני אוכל לך

מרוחקני ממך שאני טועם לך

מנודה אני לך

תנא קמא

the נדר is not effective

לישנא דמשמתנא הוא

The word מנודה

is used to mean נידי,

excommunication

רבי עקיבא

חוכך בצבא אבותיו

לישנא דנידויא הוא

It is sometimes used

to mean distancing

from a person

אינו לוקה

6

משמתנא מינך - פליגי

רב חסדא even here

לאסור הנאה בא

שכן פורשין מן המשומת והמנודה

7 The Gemara continues with several Halachos regarding נידוי, excommunication:
 אמר רבי אילא אמר רב נדהו בפניו
 אין מתירין לו אלא בפניו
 If the נידוי imposed a נידוי on a person in his presence, they may remove it only in his presence. As the Ran explains משום חשדא
 The מנודה may suspect others of violating the נידוי, because he will assume that since the נידוי was imposed בפניו, it would NOT be removed בפניו שלא בפניו.
 However,
 נדהו שלא בפניו
 מתירין לו בין בפניו בין שלא בפניו
 If the נידוי imposed the נידוי when he was NOT present, they may remove it even when he is NOT present, because
 ליכא חשדא
 The נידוי will NOT suspect others of violating the נידוי, because he will assume that since the נידוי was imposed שלא בפניו, it might also have been removed בפניו שלא בפניו.
 =====

7 אמר רבי אילא אמר רב

<p>נדהו שלא בפניו מתירין לו בין בפניו בין שלא בפניו ליכא חשדא</p> <p><i>Because he will assume that since the נידוי was imposed בפניו, it might also have been removed בפניו שלא בפניו.</i></p>	<p>נדהו בפניו אין מתירין לו אלא בפניו משום חשדא</p> <p><i>Because he will assume that since the נידוי was imposed בפניו, it would not be removed בפניו שלא בפניו.</i></p>
--	--

8 אמר רב חנין אמר רב השומע הזכרת השם מפי חבירו צריך לנדוהו
 If a person hears another person being מזכיר שם לבטלה Hashem's name in vain, he must impose a נידוי on the מזכיר.
 ואם לא נידוהו
 הוא עצמו יהא בנידוי
 And if he did NOT impose the נידוי, the שומע also deserves נידוי;
 שכל מקום שהזכרת השם מצויה שם עניות מצויה
 The שומע is also punished, because all in the area of הזכרת שם לבטלה ועניות כמיתה
 And poverty is comparable to death, as the Pasuk regarding דתן ואבירם states;
 כי מתו כל האנשים
 As the Ran explains,
 מפני שהענו אמר כי מתו
 They were considered dead because they became poor.
 =====

8 אמר רב חנין אמר רב

<p>ואם לא נידוהו הוא עצמו יהא בנידוי שכל מקום שהזכרת השם מצויה שם עניות מצויה</p> <p><i>כי מתו כל האנשים</i> <i>They were considered dead because they became poor</i></p>	<p>השומע הזכרת השם מפי חבירו צריך לנדוהו</p>
---	--

9 The Gemara continues:
 א"ר גידל אמר רב תלמיד חכם מנדה לעצמו ומיפר לעצמו
 A Talmud Chacham can impose a נידוי upon himself, and he can remove the נידוי on his own.

9 א"ר גידל אמר רב

תלמיד חכם
מנדה לעצמו - ומיפר לעצמו